

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0897
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 167.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 9-ГО СЕРПНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 9, 1978

No. 167. VOL. LXXXV

Сенатори закликають ЗСА підтримувати змагання народів за самостійність

Вашингтон. — Республіканські сенатори Роберт Дол з Канзасу, Клиффорд Кейс з Нью-Джерсі, Пітер Доменічі з Нью-Мексико і Джейк Гарн із Юти внесли в Сенат Резолюцію ч. 516, якою закликають уряд ЗСА і американський народ продовжувати підтримку змагань всіх народів за самостійність, за волю і права людини, а народ Америки закликають гідно відзначити цюгорічний Тиждень Поневолених Народів, який розпочався 16-го липня, молитвами та відповідними церемоніями й імпрезами.

Покликаючись на Публічний закон ч. 86-90, яким 86-й Конгрес в 1959-му році ухвалив і закликав Президента ЗСА проголосувати третій тиждень липня кожного року Тиждень Поневолених Народів, чотири згадані сенатори, які представили Резолюцію ч. 516 цілому сенату, у цій Резолюції підкреслюють, що Об'єднані Нації теж підтримали право всіх народів на самовизначення, і також

це право гарантує 8-й Розділ „Першого кошика” Гельсінської угоди, що в 1975-му році підписали лідери 35-ох країн, між ними Леонід Брежнєв, ватажок Советського Союзу, війська якого окупували країни Східної Європи і заперечують тим народам право на самостійність і свободу, та наклали тим країнам уряди і комуністичну політичну систему.

Резолюція ч. 516 відмічає, що в Советському Союзі існують Громадські Групи сприяння виконанню Гельсінської угоди, які підтримують принципи самовизначення народів і прав людини.

Беручи до уваги Публічний закон ч. 86-90, Гельсінську угоду, діяльність Громадських Груп і змагання народів до незалежності, автори Резолюції ч. 516 закликають американський уряд і народ далі підтримувати ці змагання та гідно відзначити цюгорічний Тиждень Поневолених Народів.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА І СВІТ ВШАНОВУЮТЬ ПОМЕРЛОГО „ПАПУ МИРУ” ПАВЛА VI

Біла катафалка спочилого „Папи Миру” Павла VI в Кастель Гандольфо.

Рим. — Звільнює смертю Папи Павла VI, 262-го наслідника св. Петра на престолі глави Вселенської Католицької Церкви, який помер минулої неділі, 6-го серпня, розпочалася точно визначена традиційна процедура жалоби. Як тільки розійшлася вістка про смерть Папи, задзвонили дзвони в усіх церквах Ватикану і Риму, а жовто-білі папські прапори понижено до половини маштів. У Ватикані вхід до папського палацу заборонено ланцюгами на знак, що у цій будівлі прийнято діяльність аж до вибору нового глави Католицької Церкви.

Традиційний період жалоби триватиме дев'ять днів. Один з кардиналів, правдоподібно кардинал Жан Війо, ватиканський секретар стану, який виконує адміністративну владу у Ватикані до часу вибору нового Папи, ввійде до папського палацу і формально оголосить смерть Папи Павла словами: „Vere Papa Paulus sextus mortuus est” („Воістину Папа Павло шостий вже неживий”).

Відтак тіло Папи Павла протягом трьох днів лежатиме у Базиліці св. Петра, де тисячі вірних Католицької Церкви та інші люди маючимуть змогу віддати останню пошану Вселенському Пастирові. Описі тіло у трьох домовинах, а саме з олівця, кипарису і дуба, перенесуть до гроту під Базилікою, де воно спочине в крипті.

Протягом наступних 6-ох днів кардинали відправлятимуть заупокійні Богослуження, а в шостий день буде відправлена Торжествена Служба Божа, на якій будуть присутні всі кардинали, як теж інші церковні достойники та представники країн світу, тобто президенти, прем'єри, королі, князі і т. п.

П'ятнадцять днів після смерті Папи Павла VI розпочнеться конклав-зібрання кардиналів, які за закритими дверима виберуть нового Папу.

Віповіднена (найбільше досі записане число учасників), а серед учасників запримітимо, що Лево Лук'яненка, члена-основника Київської Групи Захисту Гельсінських Угод і Відомого об'єднання „Прав України, Центральна КУК виступила в обороні Л. Лук'яненка”.

В УВУ відбулася інавгурація авдиторного навчання на літньому семестрі

Мюнхен (УВУ). — 21 липня 1978 р. урочисто заінавгуровано в Українському Вільному Університеті у Мюнхені авдиторне навчання літнього семестру 1978 р. — Архидієцеский Соборним Молебнем, Академічним вечором та товариською зустріччю професорів, студентів і курсантів з українською мюнхенською громадою.

Дату інавгурації вибрано так, щоб у ній змогли прийняти участь не тільки студенти літнього семестру обидвох факультетів — філософічного та правничого, суспільно-економічного, але також учасники різних курсів: англійського, влаштуваного по раз четвертий спільно із Міжнісеським Центральним Університетом („Мюнхенський Проект”), Педагогічного та Вищокошільного Літнього Курсу Українознавства (ВЛКУ). Коли навчання на семестрах та на англійському курсі зачалося 3 липня, тоді на педагогічному курсі й на ВЛКУ виклади тривають від 17 липня.

Молебень в наміренні праці Українського Вільного Університету служили соборно Владиками Архидієцеским УАПЦ Орест та Епископ - Апостольський Екзарх Плятон у послуженні о. митрофорного протопресвітера Палладія Дубицького та докторанта УВУ о. Івахняка. Співав катедральний хор під диригентурою д-ра УВУ М. Філя. Обидва Владика в короткому слові після Молебня привітали Ректора, Сенат, студентів із сьоми різних країн та побажали повних успіхів, а о. протопресвітер Палладій вніс многолітєвське.

Інавгураційну наукову доповідь читав голова Делегатури УВУ в ЗСА, проф. д-р В. Лев, вибравши темою свого виступу питання „Жінки в житті й творчості Богдана Лепкого”, що йому доповідач присвятив основну працю (яка саме з'явилася у серії видань НТШ, як том 193 „Записок”). Перед доповіддю Ректор пригадав, що в б.р. відзначено саме в Америці 75-літній ювілей праці Прелегента, як одного із активних сеньйорів УВУ та сказав йому сердечні побажання, підтримані спонтанними оплесками ділої залі, після чого всі піднялися з місць для відспівання Многолітєвства.

Вечір закінчився традиційною міжнародною студентською піснею: „Гавдеамус”.

Залю УВУ була щерть

Залю УВУ була щерть

УККА І КУК ТА ПООДИНОКІ ГРОМАДИ ПОЧАЛИ І РОЗГОРТАЮТЬ АКЦІЮ В ОБОРОНІ ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА

УККА АПЕЛЮЄ ДО ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА В СПРАВІ ЖОРСТОКОГО ЗАСУДУ ЛУК'ЯНЕНКА

Нью-Йорк, Н.Й. (УККА). — Дня 23-го липня 1978 Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки, на виступі про засуд Лева Лук'яненка комуністичним судом в Україні, вислала негайно телеграми до президента Картера та державного секретаря Венса, прохаючи їх інтервенції у советському уряді в справі негайного звільнення того визначного українського політичного діяча.

Телеграма в перекладі на українську мову звучить:

„Пане Президенте: В дні 21-го липня ц.р. агентство Ройтера повідомило, що Лево Лук'яненка, один з основоположних членів Української Групи для Сприяння Виконанню Гельсінських Угод, був засуджений на розправі в українському містечку Городня за „протисовєтську агітацію й пропаганду” на десять років каторжної праці та п'ять років заслання. Лук'яненка, що має 50 літ та є правничком, закінчив в 1976 р. 15-літній речення тюрем, засуджений ще в 1961 під закидом зради тому, бо він домагався мирного виходу Української ССР з Советського Союзу, що є

ЖУРНАЛ „ТАЙМ” ІНФОРМУЄ ПРО СПРАВУ ЛУК'ЯНЕНКА

Відомий журнал „Тайм” помістив у числі з 31-го липня ц.р. довшу замітку про поновний засуд советським судом Лева Лук'яненка на 10 років тяжких робіт в концтаборі і 5 років заслання у віддалених районах СРСР. Як відомо, суд над Лук'яненком відбувся 17-го липня ц.р. в містечку Городня біля Чернігова і судили його советські судді вже вдруге бо в 1961 році засуд на кору смерті було йому замінено на 15 років ув'язнення за членство в Робітничо-Селянській Спільноті, що згідно з советськими кримінальними законами вважається за „зраду батьківщини” і карасться найвищим виміром кари. Лук'яненка, як раніше інших членів Української Гельсінської Групи — Миколу Руденка, Олексія Тихого, Мирослава Маринювича і Миколу Матусевича, судили за „антисовєтську агітацію й пропаганду”.

Український дисидент Лев Лук'яненко

Автор статті в журналі „Тайм” згадує про те, що, що органи КГБ й інші советські чинники намагалися примусити 51-річного адвоката Лук'яненка публічно виступити своїх політичних поглядів та засудити свою попередню діяльність, як члена-основника Української Гельсінської Групи, обійняючи йому за це полегшення вироку. Замість того, — каже далі автор замітки — Лук'яненко проголосив голодівку напередодні суду над ним, відкинув усі обвинувачення, які закидали йому „антисовєтську агітацію й пропаганду” і не погодився, щоб його справою займався визначений советськими властями адвокат, кажучи, що він сам виступає у своїй обороні. При

Фото Лева Лук'яненка, надруковане в журналі „Тайм” разом з вісткою про нього і його засуд. тому журнал коротко інформує про визвольну боротьбу українського народу за самостійність і про спротив русифікаційній політиці Москви. Автор виразно підкреслює участь Лук'яненка у Робітничо-Селянській Спільноті, вказує на цілий ряд публікацій, у яких Лук'яненко, спіраючись на советську конституцію, розкладає можливість виходу України із Советського Союзу і право на побудову власної самостійної держави. За ці погляди Лук'яненка покарали карою смерті, а потім замінили на 15 років ув'язнення і вивезли на Сибір до концтаборів. Автор характеризує Лук'яненка, як великого патріота та безкомпромисового борця за національні і людські права, який після відбуття 15-річного ув'язнення поновно включився до праці Гельсінської Групи, яка не тільки слідила за виконанням Гельсінської угоди, але також обороняла реальні свободи і вільний вибір жити та інших груп і ССР

Центральна КУК виступила в обороні Л. Лук'яненка

Вінніпег (КУК). — У зв'язу з новим судовим процесом проти Л. Лук'яненка, члена-основника Київської Групи Захисту Гельсінських Угод і Відомого об'єднання „Прав України, Центральна КУК виступила в обороні Л. Лук'яненка на сталій побут в Канаді. Подібні телеграми і листи в обороні Л. Лук'яненка пішли до Оттави від деяких Складових Організацій і Провінційних Рад КУК.

Вінніпег (КУК). — Дня 24-го липня 1978 вечером українська громада в Оттаві виступила походом перед Советською Амбасадією в обороні Лева Лук'яненка, обороняючи людських і національних прав України. Під транспарантами „Джастіс фюр Лук'яненко” з горічними свічками в руках і з молитвою, понад 100 осіб разом з представниками балтійських та інших поневолених народів, стали до протесту проти несправедливих засудів Лук'яненка та інших членів Української Групи Захисту Гельсінських Угод.

Українці Оттави в обороні Лева Лук'яненка

Вінніпег (КУК). — Дня 24-го липня 1978 вечером українська громада в Оттаві виступила походом перед Советською Амбасадією в обороні Лева Лук'яненка, обороняючи людських і національних прав України. Під транспарантами „Джастіс фюр Лук'яненко” з горічними свічками в руках і з молитвою, понад 100 осіб разом з представниками балтійських та інших поневолених народів, стали до протесту проти несправедливих засудів Лук'яненка та інших членів Української Групи Захисту Гельсінських Угод.

Цей спонтанний виступ в обороні Л. Лук'яненка, після одержання вістки про його засуд на 10 років каторги і 5 років заслання, зорганізовано заходами Відділу КУК в Оттаві під головуванням Ю. Сальського і старанням попередньої голови пані О. Жили. Під час цього виступу відчитано лист міністра багатокультурності Н. Кафика, в якому підтверджено право на побут в Канаді для Л. Лук'яненка та інших переслідуваних оборонців Гельсінських Угод.

Демонстрація в Оттаві

Українці Філадельфії демонстрували проти засуду Лук'яненка

Під час демонстрації у Філадельфії

Філадельфія. (О. Л-ий). — Як тільки надійшла вістка про жорстокий засуд советським „судом” Лева Лук'яненка, провідного члена Української Гельсінської Групи, вже вдруге на 15 років каторги і заслання, філадельфійський Комітет Оборони Валентина Мороза зразу зорганізував у середу, 26-го липня ц.р. о 12-й год. дня перед Домом Незалежності (Індепенденс Гол) у Філадельфії публічну протисовєтську демонстрацію проти варварського засуду Лук'яненка, як рівнож Руденка, Тихого, Мороза та інших українських політв'язнів у советських тюрмах народів.

Учасники демонстрації несли різні транспаранти з відповідними написами в англійській мові та голосно скандували різні кличі, як наприклад: „Свобода українцям!”, „Лук'яненко — чергова жертва КГБ!”, „Звільніть Лук'яненка!”, „Звільніть Мороза!”, „Звільніть Тихого і Руденка!”, „Українці гинуть у советських тюрмах!”, „Брежнєв — звільняй українських політв'язнів” і т. п.

Демонстрацією керувала голова філадельфійського Комітету Оборони В. Мороза Ульяна Мазуркевич, яка разом з іншими членами Комітету Вірою Андрійчук, Зоряною Луцькою, Христею Сеник, д-ром Петром Клюком та іншими роздавали відповідні листочки про засуд Лук'яненка та інформували кореспондентів місцевої американської преси й телебачення, а Оріса Гевка безупинно інформувала публіку через голосник у винайнятій авто та заповідала відповідні протестатійні кличі.

Гельсінська Угода забороняє вмішування у внутрішні справи — кажуть совети

Москва. — Ройтер інформує, що заступник міністра закордонних справ СРСР Анатолій Г. Ковалев, виступаючи на пресовій конференції з нагоди третього річчя Європейської Конференції для справ безпеки і співробітництва, яка відбулася в 1975 році в Гельсінксі, Фінляндії, заявив кореспондентам, що західні інтервенції в обороні суджень дисидентів в СРСР є прямим вмішуванням у внутрішні справи Советського Союзу і порушенням Гельсінської угоди, яка забороняє таку діяльність держав-учасниць цієї

конференції. Ковалев підкреслює, що советські чинники не мають заміру дискредитувати ці справи з представниками західного світу, бо вважають засуди дисидентів внутрішньою справою СРСР і ці справи перебувають під виключною юрисдикцією советського суду. Відповідаючи на питання про найновіші процеси дисидентів Ковалев відмітив, що вони не були суджені за політичний спротив чи їхню політичну діяльність, але за активність, яка згідно із советським правом, вважається „кримінальною діяльністю”.

Степан Гавриш залишається на організаційній праці в УНС

Джерзі Сіті. — Організаційний Відділ УНСоюзу інформує, що відомий союзний і суспільно-громадський діяч Степан Гавриш з днем 1-го серпня ц.р. перейняв обов'язки старшого обласного організатора УНСоюзу на стеїтні Пенсильванії і Меріленді.

Степан Гавриш

Степан Гавриш має довголітню практику в організаційній діяльності УНС. До 70-х років він був секретарем 83-го Відділу УНС у Філадельфії, головою великої Філадельфійської Організаційної Округи, головним радним УНС, обласним організатором і асистентом Відділу та останні чотири роки головним організатором УНС. Як знавець забезпечення справ, він був викладачем на секретарських курсах УНС. На початку цього року ввійшов до Екзекутиви Братсь-

кого Конгресу стеїту Пенсильванії.

Степан Гавриш буде в постійному контакті з головним Округ і секретарями Відділів вищезгаданих стеїтів, щоб допомогти їм у виконанні організаційних завдань.

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіло в місяці липні 1978 р. 142 апікації нових членів, що їх прислали такі секретарі і організатори:

По 4 і більше апікацій надіслали:

М. Хоманчук (5) — 9, Олександра Дольницька (434) — 7, М. Кігачак (240) — 5, Квітка Стешок (25) — 4, М. Шеремета (70) — 4, В. Гавриляк (316) — 4, В. Крайний (423) — 4.

По три апікації надіслали:

Б. Вовчик (35), Р. Татарський (94), М. Федішин (155), Т. Кубарич (217), М. Бобер (235), С. Кравець (277), Д. Пиш (458).

По дві апікації надіслали:

П. Шевчук (13), І. Бінковський (23), П. Головачук (42), Д. Головатий (53), В. Добчанський (54), М. Турко (63), В. Боярський (76), М. Ткачук (114), М. Колодуб (137), Стела Раєн (171), А. Слюсарчук (174), Марія Дейчаківська (233), О. Чабан (242), Ірена Пасешнік (248), І. Чопко (271), Маргарета Гентош (305), Д. Галонжжа (307), В. Шмагло (336), М. Тимків (387), Р. Припхан (399), Ю. Трипупенко (424).

По одній апікації нових членів надіслали 42 секретарі і організатори. Разом Головна Канцелярія УНСоюзу одержала 142 апікації нових членів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Увага! Доповісти, підписати авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадках скорочувати надіслані матеріали, незалежно від матеріалу повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Петро Григоренко

ЩЕ ОДНА ТРАГІЧНА СУДОВА КОМЕДІЯ В СССР

До численних жорстоких присудів правозахисникам Союзу додалися ще один. Член Української Групи Сприяння виконанню Гельсінкських угод Левко Лук'яненко заарештований до 10 років ув'язнення і 5 років заслання.

Я знаю Левка як людину, котрий дорожить своєю правдою, доля батьківщини і права людей. За це його катують. В 1961 році його присудили до страти тільки за те, що він розповів людям про те, що, згідно з конституцією СССР, їхня і його батьківщина має право на самовизначення і відокремлення від Советського Союзу. Цей присуд, після двох місяців камери смертників, змінили на 15 років ув'язнення. А тому, що Лук'яненко винним себе не вважав і продовжував відстоювати свої погляди навіть ув'язнено, до післяп'ятинадцяти років таборів та тюрми його, замість звільнення, посадили під домашній арешт. Після двох років такої "свободи" його знову заарештували до катовень КГБ. І от знову жорстокий присуд.

Людину фактично позбавили життя. Вісім років в армії, п'ятнадцять в ув'язненні, два роки домашнього арешту — це ж пів життя для 50-літнього Л. Лук'яненка, а тепер ще 15! Та йому же буде 65, коли він доживе до звільнення. За що ж така нелюдська кара? За що знищені ціле життя людини, котра в кожній вільній країні була б гордістю нації? Це ж правда, чесна, високоосвічена, душевна і дуже толерантна людина! У нас в Українській Гельсінкській Групі ми всі, навіть з віддалі, відчували його благородний вплив. Його листи та поради через наших окремих посланців до нього робили його справжньою душею групи. Знищити життя такої людини могла тільки антинародна колоніальна влада. Батьківщина того зробити не могла. Левка й душать іменом за те, що він наочно доводить, що його батьківщина-Україна — як і інші підсовєтські республіки, колоніально пригноблена, а проти народів СССР провадиться під гаслом злиття націй страшний геноцид.

Я уважно слідував за останніми судовими процесами в СССР. Я зворушений тим, що народи світу починають розуміти ту роль, яку відіграє правозахисний рух Советського Союзу в боротьбі за права людини, за перешкоду війни. Я всією душею підтримую ту тверду позицію, яку зайняли президент Картер, Конгрес і Сенат, а також Державний департамент ЗСР в справі захисту Гельсінкського руху в СССР. Але процеси закінчилися і я вже чую голоси окремих сенаторів і урядовців, які виступають проти економічних і моральних реакцій ЗСР щодо Советського Союзу. Я чую також деякі голоси з засобів масової інформації, які намагаються звести справу політичних в'язнів СССР до справи об-

ООН повинна пригадати й про те, що міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм колоніалізму і те, що остання колоніальна імперія, маскування назвою "Советський Союз", пригноблює десятки неросійських народів, та й сам російський народ.

Світ повинен примусити СССР виконувати всі міжнародні обов'язки, що він сам прийняв на себе, і перш за все звільнити всіх, хто був ув'язнений за відстоювання прав людини і національних прав.

Доки цього не зроблено, не можна зменшувати силу боротьби, не можна відмовлятися від санкцій, як моральних так і економічних.

Батьки! Забудьте замолоду ваших дітей з найстарішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їх кращою майбутньою, в нашій громаді і в світовому світі нового світового геноциду!

Панас Феденко

„НЕ ТАК ТІ ВОРОГИ“...

Буває у світі різні реклами: корисна й шкідлива. Деколи наші патріоти на чужині не відрізняють, чи та чи інша згадка про Україну в чужій пресі йде нам на користь, чи на шкоду. Декому приємно читати, що „насе-забу-дуть в світі“... Так то деякі емігранти-українці раділи, що їм приписано участь в замаху на швидкий поїзд „Італікус“, що довів до катастрофи й смерті пасажирів: мовляв, „про нас знають!“

Дехто тишився, що афера Добоша й Климчука попала на сторінки „великої преси“, як доказ ваги „української справи“ в світі... Таких прикладів знайдете чимало.

Думаю, що не можемо радіти й тому, що деякі члени Української Католицької Церкви у спорі за патріархат переходять межі дозволеного, і тому безшесті безвідповідальних осіб попадають у чужу пресу як приклад української нетолеранції, фанатизму. Така „реклама“ кидася недобро тін на всіх українців.

Маю в руках нову книгу англійського генерала сера Джона Геккетта (Hackett) — „Третя світова війна“. Автор на спілку з іншими знавцями воєнного мистецтва написав „майбутню історію Третьої світової війни“. Геккетт описує стан армії НАТО і Советського блоку на землі, в повітрі, на морі й під водою. Він прогнозує, що агресія почне в 1985 Москва в напрямку на Югославію, на послаблену боротьбою національностей державу маршала Тіта. Головним театром війни, на погляд Геккетта, буде Західна Німеччина і атака армії советського блоку від 1 серпня 1985 р. дала б напочатку перевагу Москві. Геккетт прогнозує, що комуністичні армії швидко дійшли б до кордонів Франції, захопивши в свої руки Мюнхен, Штутгарт, Ганновер, Гамбург і Бремен.

Щоб застрашити держави НАТО, Москві кинула б атомові бомби на англійське місто Берлінгем і цим викликала б відсіч із Заходу, бо до Європи прилетять повітряні сили з Америки.

Автор „Третьої війни“ передбачає, що натиск армії советського блоку на Захід був би протягом двох тижнів відбитий і агресори відкинуті приблизно на території кордонів між двома німецькими державами: федеративною республікою (столиця в Бонні) і демократичною (комуністичною) республікою (столиця в Східному Берліні).

Невдача наступу Москви на Захід, щоб захопити Західну Європу, — пише Геккетт, примусила б Кремль вступити в мирові переговори з противником, з умовою — розділити світ між московським і Вашингтонським. Однак, в інтересі Західного Світу, — зазначає

Михайло Бажанський

БУВАЮТЬ ДИВА НА ЗЕМЛІ

Однієї п'ятниці, перед дванадцятьма годинною ніччю, зателефонував до мене дестройський громадянин Мармелюк. Він покликався на відомого діяча Градунів, Михайла Віхорка, від якого одержав мою адресу і який йому в свою чергу порадив звернутися до мене, бо тут мається справа про українські книжки. Батько Мармелюка помер уже більше як рік тому, а хату, в якій батько проживав, тепер продають, а там є деякі книжки. Син не знав точніше, як описати вартість бібліотеки, яку батько залишив. Говорив про-англійські, видно української мови не знає. Я подякував за таку вістку, кажучи, що я вже сам книжок не збираю, а я віддав своє майно Гарварду — але можу перебрати для українських гарвардських студій, з якими я тісно пов'язаний: про умови ми не договорилися.

Проминула субота і неділя. Між тим я трохи і призвав за нічну розмову, а бувши занятим, не спішився з реалізацією цього діла. Як надійшов понеділок, дата зустрічі з Мармелюком, я поклався великого приятеля Українського Гарварду, пані Ольги Дужо, щоб і вона поїхала зі мною та стала в пригоді, як такої треба буде.

Ми вдвоє приїхали під вказаний дім. Підходили до нього із змінними думками. Жеріла думка, може і не варто було їхати. Тим більше, що зовнішність цього дому виглядала як румовище, що разом з дивним метушливо навколо дому, вражало несприятелістю. Порозкидане всеньке господарське добро. Панував нелад.

Господар в свою чергу вказав нам стрих, на якому мали б бути книжки, про які йшла мова. Пані Ольга приговорювала до серця господаря, інформувала про українську справу в Гарварді, а я подавав слабкими словами на горішке. Розглядав навкільці. В сажі, в порохах, на під розламаними частинами меблів та хатнього устаткування лежали перли світових і української літератури. Духові скарби, за якими я шукав багато років і за поодинокі примірники платив велику суму грошей. Це була надсподівана розкіш. В бруді, в непорядку, на підпідшвіті вітром піднімалося — багата книгозбірня, розметана по всьому го-

Свого часу Іван Багряний писав небережно про „наші кадри“ в Компартії України. Такі заяви не вийшли на здоров'я національно свідомим людям у Компартії та в Комсомолі України. Це схоже на заяви промовців інших груп на еміграції, котрі явно й славно проголошують, що мають надію на генералів, адміралів та інших високих достойників українського роду в советському апараті... Такі голосні деклярації можуть викликати на чужині „ентузізм“ серед навівних людей, але вони не допоможуть „всенародній революції“, за те дають роботу майстрам катівського ремесла — нищипорити по всіх закутках, вишукуючи „буржуазних націоналістів“, „сепаратистів“ і „ворогів народу“.

*Мушу признатися: читаючи пресу польську, чеську, болгарську, що виходить на чужині, ніде не зустрічаю такої безвідповідальної писанини, як в українській пресі, де заля реклами свого „загумінку“ виставляють наших людей в Україні під репресії. А коли це станеться, то є матеріал для протестів і демонстрацій в безпеці, далеко від Рідного Краю. Таким чином, через свою лиху рекламу „добрих людей“ мимоволі допомагають ворогам нашого народу...

При цьому насувається думка, яка тепер мене переслідує як день, так ніч. Який дивний збір обставин? У нас в Дестройї проживав довгі роки фанатик бібліофіл Ілля Чайковський, який оголошував у всіх газетах, що він скопував старі видання. Він ходив хата в хату (Закінчення на стр. 4-й)

НАЙЦІННІШИЙ ГОЛЬ

(В 40-ву річницю перемоги Скоценя й С. Т. „Україна“, що символізує найвартісніше в спорті).

Вступ: Трохи історії й анатомії

Деякі роки тому в одній з наших газет появилася стаття Осипа Кравченюка п. н. „Спорт в Америці й ми“. Знаходимо в цій статті, між іншим, такий вступ:

Пригадуються вам блискучі успіхи львівської „України“ в Окружній лізі, що сьогодні радимо її перемогам над першою дружиною Погоні, над Чарни, що сьогодні не можемо зрозуміти, чому змагання „України“ з Гасмонєю кінчалися звичайно ремісом (хоч була і перемога 4:2)...

„Отже, гаразд: хочемо вяснити тайну, чи причини цих ремісів — нерішених вислідів у змаганнях „України“ з Гасмонєю, а рівночасно навітати згадану перемогу 4:2 чорно-червоних (як звали „Україну“ по кольорі її сорочок, чи пак шілого однострою) над голубо-білими (Гасмонєю)“.

Навступі — спростування, чи доповнення до наведеної цитати О. Кравченюка: аж такі рідкісні перемоги „України“ над Гасмонєю не були... Зараз після деградації цієї жидівської дружини з державної ліги до львівської „А“ (Окружну лігу основили аж декілька років пізніше) восени 1929-го року „Україна“ на гриші Цитаделі привітала поверотців перемоги 2:1. Навесні наступного року, вже в офіційних пунктових змаганнях, невіджуваної пам'яті Кобзар одним голем з лівої ноги замаркував другу перемогу (1:0) чорно-червоних над голубо-білими. Говорю про ці успіхи як своєрідний коронний свідок, який в обидвох цих боях був воротарем „України“.

Траплялися українські перемоги в зустрічах цих суперників і в пізнішому. Зараз після відітованої вже перемоги 4:2, яка відбулася під кінець весняної рунди чемпіонатів 1938-го року, „Україна“ на початку осінньої

баталії 1938/39 вдарила своїх меншнних суперників 3:0... Була теж перемога 5:1. Але вже слово „трапляється“ свідчить, що правило в зустрічах цих суперників творило щось інше, як українські перемоги. Не творили цього правила теж і перемоги Гасмоней (Повний бляне дає кількісно більше українських перемог). Отже, лишаються нерішені висліди, чи — як тоді популярно казалося — ремі-си. Висліди 1:1, 2:2, 3:3 і т. п. були в змаганнях „Україна“—Гасмоней такі популярні, що як на один матч цих суперників не з'явився суддя й обидві дружини погодилися на присутнього жидівського суддю Земана — той перед цілою трибуною перед ігрою заявив: — Бендце ремі (буде нерішення)! І обидва табори прийняли пропозицію виборного судді салватори широго спортивного реготу. Бо всі знали Земана як чесного спортсмена, всі знали, що змагання „Україна“—Гасмоней завжди були чисті (отже, навіть якось нечесною судді не лишили місця на якісь „ліві штоси“) і знали всі, що тут рішались завжди тільки й виключно спортові козирі обидвох суперників.

Анатомія цих козирів була проста: „Україна“ — все одно, в який календарний період — завжди мала першорядний напад. Бомбардири Мурський, Лисик, Кобзар, Петрів (Сич, Воробеш), брати Мігоцькі, Підлісевичі, Лапчук Карльо-Льольо Мільшов, Олександр-Льень Скоцен, Богурат, Кравський, Кузьма, Тихоліз — у різних часових етапах гарантували за те, що ні воротар суперника, ні глядачі на трибунах не посунуть.

А Гасмоней завжди мала першорядну лінійну допомогу. Коли львівські жили, після 3-річного побуту в Державній лізі, вернулися до кляси „А“ — їхня поміч залишилася на рівні державної ліги, а інколи своєю прикладною співпрацею між собою та з власним нападом торкалася міжнародного рівня. Вона боролася за себе і за свій напад, якого Гасмоней — після виходу довгоногого, ржаво-волосого і ржаво-зизкого Дуса Штоермана, Парнеса й Уріха — практично беручи, не мала.

В таких умовах нормальний хід змагань цих суперників виглядав так: наперед була пекельна офенсива „України“, героїчні проби її бомбардирів; падали голі, які поривали трибуни до зриву, що загрожувало істинним

обвалом цих споруд... Заносилося на те, що „сьогодні наші рознесуть суперника й нарешті покінчать із нестерпним нерішенням вислідом — ремі-сом“).

А потім буря над Гасмонєю проходила — в хід йшла її поміч. І хоч ця незнищенна машина в складі Волфшталль—Горовіч—Дрікс — мусіла виконувати джестеро більше праці, ніж напасники „України“, голі для голубо-білих, без будь-якої героїки, проте певно, як спілочки на вакаціях, один по одному капали в українські ворота. А, як сонце захопило й суддя свистав кінець, вислід був... нерішення.

Коли традиційний голь упав не в ті ворота...

Не інакше було у згаданих Кравченюком змаганнях із вислідом 4:2 — за виятняком останньої хвилини гри, коли все пішло шкереберть. Ото ж, почалося пекельним наступом „України“, Льень Скоцен „прифатригував“ Гачей з 16 метрів голя, на якого „муха не сяде“, а з 15-20 хвилин повторив свій номер. „Україна“ вела 2:0...

Але тоді пішла в хід машина поміч „Гасмоней“. Її праця милувало око, хоч на розмклом після дощу гриші виглядало, що вона застрягла в болоті. Та, на диво, не застрягла — воротар Василь Босий мусів двічі витягати з воріт м'яч, який упав туди ніби випадково, але впа — і вислід шкверився ремісом 2:2.

Тоді до слова зголосився ясноволосий котигорощко Богурат: далекою бомбою, кілограмометрами несправно з його ростом, він привернув перевагу „Україні“ на 3:2 — і з тим суперники розійшлися на перерву до одягання.

Після перерви всі очікували „страшної помсти“ голубо-білих, але ніхто не сподівався аж такого їхнього напору. Нічого не помагаючи намагання нападу „України“ пробитися з оточення, не помагаючи скандовані накликування українських глядачів. Гасмоней все більше зашнурувала чорно-чорно на їхній половині гриші, а там — на карному полі... Напасники, під проводом стратега Льольо Мільшов, гарували на власному передпіллі — тільки Льень Скоцен, як бузюк на безжабному мочарішці, куняв у безвідлюдному очікуванні шанси, сумно спостерігаючи, як воротар Василь Боси („хляп направо-хляп наліво...“) робінсонадами вилулював м'яч

з усіх можливих кутів воріт... Доходило до того, що вже навіть українські глядачі волили, щоб традиційний вирівняльний голь нарешті прийшов: він, з одного боку, дещо притупив би жадну реваншу Гасмоней, а з другого — збудив би в дружині „України“ те, що ЕКО-вий „Гриш Зозуля“ окреслює словами „національна злість“... Та зматований ліс ніг української дефенсиви і згаданий воротар Босий на голя не привололи — і з тим велетенський футболний годинник Омега на краю гриші показував останні хвилини змагань.

Коли вказівка цього годинника досягла двох останніх рикс-хвилин, замерзлий від бездіяльності воротар Гасмоней, з плачем наопаши, вийшов з воріт і, не спускаючи з очей годинника і гри, наближався до бічної лінії гриші, в очікуванні кіньового свисту судді. Але замість свисту, прийшло щось несподіване... Таке, що згаданому воротареві в носі свиснуло...

...Льольо Мільшов вибрав м'яч з болота і блискуче задресував його до вільного Леня Скоценя... Воротар Гасмоней кинув плаш поза лінійну гриші і рвонувся загорювати дорогу Скоценеві, що вже йшов із м'ячем на жидівські ворота. Рафінованою фінтою тіла Скоцен „зробив“ на середині гриші воротаря, посилаючи його в фальшивому напрямку. Обурений суперник метнувся на землю, щоб зловити Леня за ногу — але той переплигнув витягнені воротарські лабети — і пішов з м'ячем.

Пішов? Хоч між Скоценем і порожніми воротами Гасмоней не було нікого, йти м'ячем було ризиковано. Зараз при ворітних стовах стояли: запасний воротар, провідник, тренер, господар і лікар Гасмоней — будь-котрий із них, чи й усі разом, могли в гарячій патріотизму вийти на гриші і загорювати дорогу стрільцям (а неясні постанови правильника скінчилися би... „неетральним суддівським м'ячем“, за участь неуправного змагуна у гри“).

Та найбільша небезпека грозила від стаціонарного годинника Омега. Суддя безуважно споглядав на нього і на свій ручний кіньовий свист. А тут, перед ногами стрільця, була неповторна нагода виміняти Піррову перемогу, яка боліла б більше, ніж поразка, на повновартісний 4:2... (Закінчення на стор. 3-й)

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ПОМІЧ (Округи Східного Побережжя)

власноу

ЗАБАВУ — ВИБІР КОРОЛЕВИ УНП на 1978 рік

в охолодженій залі

Оселі СУМА в Елленвілл, Н. Й.

12-го серпня 1978 р., початок о год. 8:30 веч.

Оркестра „Сини Степів”

Вступ: дорослі \$5.00, молодь \$3.00

Запрошуємо все Членство УНП та ВШ. Громадянство до участі.

Комітет

Карпатський
Лещетарський
Клуб

власноу

в днях 12 і 13-го серпня 1978 року
на кортах „СОЮЗІВКИ”

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР у ПОДВІЙНИЙ ГРІ (чоловіків і юнаків) та у МІШАНИЙ ГРІ

- Початок подвійних гор чоловіків в суботу, 12-го серпня, год. 10-та рано, подвійних гор юнаків і мішаних гор год. 1-ша по-полудні (субота).
- Вписове \$3.00 від особи.
- Особиста реставрація змагань на Союзівці — година перед початком змагань.
- Нагороди уфундовані Управою Союзівки: за перше і друге місце у групі чоловіків та у мішаний грі, за перше місце в групі „потішення” та за перше і друге місце в групі юнаків.
- Приміщення проситесь замовляти через Управу Союзівки.

SOYUZIVKA UNA ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel. (914) 626-5641Увага! Округи Стейту Нью Джерсі
й Округа Нью Йорк!

В суботу, 19 серпня 1978 р., о год. 2-й по пол.

відбудеться

в залі Головної Канцелярії УНСоюзу
при 30 Монтгомери вул., ДЖЕРСІ СІТІ, Н. Дж.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ Округ Джерсі Сіті, Ньюарк, Пассейк і Перт Амбой — стейту Нью Джерсі та Метрополі- тальної Округи Нью Йорк.

У програмі Зборів:
Осіння організаційна кампанія 1978 р.
До участі в Зборах зобов'язані ВСІ відділові секретарі,
урядовці та делегати на 29-ту Конвенцію.

У Зборах візьмуть участь

Головні Урядовці з Канцелярії УНСоюзу
ПІСЛЯ ЗБОРІВ — ПЕРЕКУСКА
Окружні Управи Стейту Нью Джерсі і Нью Йорку

НАЙЦІННІШИЙ ГОЛЬ

(Закінчення зі стор. 8-й)

...З того всього, Скоєнь, переїхавши центрове коло гриша, у притаманний собі спосіб зішлюся-зібрався з силами, підскачав на місці і правою „мачуною” дивну намоклу кулью м'яча в напрямку порожніх воріт Гасмоней...

...Ніхто не ворухнувся за воротами Гасмоней, ніхто не пробував здоганяти Скоєнь 3-зду. Всі актори перемістилися в глядачів — говорив-дів тільки м'яч... А він, після короткої часово, але довгої віддаленням подорожі шугнув і зник у сітх воріт — шасливий, що скінчилося для нього півторогодинне оббивання боків...

...Спортове Товариство „Україна”-Львів проіснувало (з перервами першої більшовицької інвазії) 31 рік, барвіста місцева й міжнародна кар'єра Олександра-Лєня Скоєня тривала майже (чи таки без „майже”) два десятиріччя. Одне певне: в житті обидвох сторін цей голь, з-перед 40 років, був під поглядом спортивно-моральним і повчальним далеко найціннішим. Ніякий Довженко, чи Сесіль де Міль, ніякий геній фільмового скрипту й режисерії не придумав би фільму, в якому дружина, що половину змагань була так нівечена під колесами воза, використала б єдину шансу долі й єдину помилку суперника, щоб накінець в останніх секундах взяти під колеса його.

Тоді заупокійно ревів клубний осел

Читацька напевно цікавлять настрої в обидвох таборах 5-тисячної маси глядачів. Отже, не було після цих змагань двох — ликующего й сумуючого — таборів. Був тільки один спільний спортивний табір, п'ять тисяч членів якого, без різниці віровизнання, національної й клубної приналежності, до загину сміялися, що щось таке може в таких змаганнях трапитися.

Якщо мова про Гасмоней, то треба знати, що вона — дощюючи важливість тіловиховання — вміла завжди дивитися на нього як засіб до мети, а не як на саму мету. Живим доказом такого тверезого, приправленого навіть закришкою карнавалого гумору, поглядом Гасмоней на спорт був факт, що свій спортивний виряд на змагання львівські жиди (які половину Польщі могли купити) возили не в автом, тільки примітивним возиком, який тягнув власний клубний... осел.

Цей осел був живою рекламою Гасмоней, а з його реву мешканці дільниці, що чули його, відчували перед змаганнями вислід, а потім — чи вшугування справдилися.

Після цих змагань осел ревів так дуже заупокійно, що несила було не звернути симпатикам Гасмоней увагу на дисгармонію між їхніми сміхами й цим жалобним ревінням.

Реакція була спортивно-філософська:
— Тільки осел може робити трагедію з того, що сьогодні трапилося. Бо тільки він не усвідомляє, що традиційний голь прийшов — він тільки домілково впав не в ті ворота...А герой — Лєньо Скоєнь?...
Всі були так зааферовані фактом і актом несамовитого фіналу, що — я побоююся — за ним забуто його майстра, чи творця. Я не пригадую навіть, чи Лєня знесено з гриша на руках...

Комітет для влаштування Дня Українського Народного Союзу

який відбудеться

27-го СЕРПНЯ 1978 Р. на УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ

біля БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

повідомляє, щоб Округи Відділа Союзу — НЬЮАРКУ,
ДЖЕРСІ СІТІ, ПЕРТ АМБЕЮ І ПАССЕЙКУ
прибули на

ШИРШІ СХОДИНИ

в суботу, 12 серпня 1978 р., о год. 7:30 веч.
в Українській Централі, 240 Говл Аве., ПАССЕЙК
ПРИСУТНІСТЬ ЧЛЕНІВ КОМІТЕТУ ОБОВ'ЯЗКОВА.

Інж. БОГДАН МАК — голова

ГРИГОРІЙ КЛИМЕНКО

секретар

ГАЛИНА ГАВРИЛЮК

касир

Чортківська Округа

Історично-мемуарний збірник.
Повісті: Чортків, Копичинці,
Ворців, Заліщики.
Книжка у твердій темно-синій
обгорці і золотими буквами,
роботи мистця ЯКОВА ГНІЗ-
ДОВСЬКОГО. 928 сторінок.
Ціна 25.00 дол. і \$1 пересил.

SVOBODA

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Бучач і Бучаччина

Історично-мемуарний збірник.
Книжка у твердій королєвій
обгорці і золотими буквами,
роботи мистця ЯКОВА ГНІЗ-
ДОВСЬКОГО. 943 сторінок з
малою.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка

SVOBODA

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСоюзу!Український Конгресовий Комітет Америки у Філадельфії, Па.
при співпраці
Департаменту Розваг міста Філадельфії, Па.

власноу

ТРАДИЦІЙНИЙ ЛІТНІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

МУЗИКИ, СПІВУ й ТАНКУ

„Гомін України”

у славному

Robin Hood Dell-East

Ridge Ave., and Huntington Street, Philadelphia, Pa.

у п'ятницю, 18-го серпня 1978 р., о год. 8-й веч.

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

- ПАВЛО ПЛІШКА, світової слави бас Метрополітальної Опери
 - РЕНАТА БАБАК, мецо-сопрано опер Львова, Ленінграду й Москви
 - ТОМА ГРИНЬКІВ, концертний піаніст-віртуоз
 - Чоловічий Хор „ПРОМЕТЕЙ”, Філадельфія, Па. — дир. М. ДЛИБОГА, при фортеп'яні ГАЛІ МАЗУРОК-РЕЙ.
 - Танцювальний Ансамбль „ДУНАЙ” із Ст. Кетринс, хореограф О. САМЕЦЬ
 - Гуцульський Ансамбль „ЧЕРЕМОШ”, Філадельфія, хореограф Д. СОРОХАНЮК
- КВИТКИ ВСТУПУ: по дол. 5.00 — резервовані, по дол. 1.00 — нерезервовані, НАБУВАТИ: в домішці УККА, 5004 Олд Йорк Роуд, Філадельфія та в крамницях: Марії Ганусей, „Космос”, „Оріон”, „Фантазія” і у фризєрні Василя Колінки; на Френксфорді у п. Митрона Баранецького; в Честері в пекарні В. Кия; у Вільмінгтоні у п. Петра Шерби та в Трентоні у п. Івана Чаплі.

У випадку дощу, в п'ятницю, Український Фестиваль відбудеться
в суботу, 19-го серпня 1978 р., о год. 8-й, тамже.Управу Відділу УККА гаряче запрошує все Українське Громадянство Філадельфії та
околиці взяти участь і зокрема набувати квитки в домішці Відділу УККА та в україн-
ських крамницях, щоб допомогти покрити великі кошти влаштування цієї загально-
української культурної імпрези на єврейському форумі.

Потім, після Другої світової війни, його як змагуна французької професійної дружини Ніша за три голи в перемозі 3:0 над чемпіоном Франції — як доносила спортова преса — глядачі несли на руках з гриша аж до ратуші міста!...

Хай же цих декілька рядків слів буде цьому винятко-
вому футбольному бомбардирові, якого нам завидували поляки, жиди, німці й інші народи, за доказ, що й його земляки не забули цього його надзвичайного зусилля, та й цілої спортової кар'єри, — дарма, що між тими днями і нашими актуальними буднями виростають усе нові довші десятиліття...

ДИРИГЕНТСЬКИЙ КУРС ПРОВІНЦІЙНОЇ РАДИ КУК ОНТАРІО

Заходами Комісії для
Справ Культури Провін-
ційної Ради КУК ОНТАРІО
відбудеться 2-тижневий
Літній Курс для диригентів
в часі від 15 до 31 серпня
1978 в Інституті св. Володи-
мира в Торонто. На цей
курс вже зголосилось понад
25 кандидатів, які хочуть
доповнити і поліпшити своє
знання з ділянки україн-
ської музики і зокрема ди-
ригентури. По ближчі ін-
формації треба звертатись
на адресу: Ukrainian Con-
ductors Workshop, 242 Run-
nymede Road, Toronto, On-
tario, M6S 2Y3.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ

ВОЛОДИМИРА ІВАНА КОБЗЯРА

кол. першуна футбольної дружини „Україна” у Львові,
кол. старшини Карпатської Січі і члена Похідних Груп
ОУН, піонера і засновника української громади
у Гантері, Н. Й.

відбудеться

в суботу, 12 серпня 1978 р., о год. 4 по пол.
ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на його могилі на місцевому цвинтарі.Водночас — ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА на сусідній
могилі померлої також у минулому році
рідної сестри В. І. КОБЗЯРА

ОЛЬГИ ЧЕРНИК

Ділимося сумною вісткою,
що 21-го липня 1978 року в автомобільному випадку,
трагічно померла на 48-му році трудовитого життя,

СЛ. П.

ІРИНА ДУДРА з РУДЕНСЬКИХ

народжена на Заріччі, пов. Золочів, Зах. Україна.

ПОХОРОН відбудеться 25-го липня 1978 року у Стен-
форд, Конн., з церкв св. Володимира на Фейрфілд Ме-
моріал цвинтарі.

В глибокому смутку:

СТЕПАН ДУДРА — муж
АННА КАЧАН — сестра
СОФІЯ І СТЕПАН КУПЧИКИ —
сестра і швагер
ІВАН І ДАРА РУДЕНСЬКІ —
брат і братова
ЯРОСЛАВА І ПЕТРО ОРИШКЕВИЧІ —
сестра і швагер
ВОЛОДИМИР І АННА РУДЕНСЬКІ —
брат і братова
РОМАН РУДЕНСЬКИЙ — брат
МИХАЙЛО І ДАРИЯ ДУДРИ — швагриДілимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями
і Знайомими,
що з Воли Всевишнього,
24-го червня 1978 року,
по недужі ерпендіума
of spinal cord
відійшла у Вічністьнаша Найдорожча
МАМА, ДРУЖИНА, ДОЧКА, СЕСТРА

БЛ. П.

ГАЛИНА ТЕМЧЕНКО

нар. 27-го жовтня 1928 року в с. Харківцях,
Гадяцького району, Полтавської обл.

Горем прибиті:

муж — СЕМЕН
сини — МАРКО, БОРИС
Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді,
УкраїніЗа волею Покійної, замість квітів на могилу,
складасмо пожертву:на Harvard University, Ukrainian Studies Fund, Inc. \$250.00
на Пресовий Фонд „Свободи” 25.00
на United Ukrainian American Relief Comm. 25.00В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Дорогого
МУЖА, БАТЬКА І ДЗЯДЗЯ

БЛ. П.

ІЛІ ВАРЧАКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 10 серпня 1978 р., о год. 8-й ранку
в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

дружина — АННА
дочка — ОЛЕКСАНДРА КРУМШИН
з мужем МИКОЛОЮ
і дочками: ЛЮБЦЕЮ І СОНЕЮ

ПОДЯКА

3 Воли Всевишнього відійшов у Вічність
10-го серпня минулого року,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДЗЯДЗЬО

БЛ. П.

ІЛІ ВАРЧАК

Цією дорогою складасмо сердечну подяку Всім, хто
допомагав нам в тяжкому горю і смутку.Дякуємо Високопреподобному о. світників
Василеві Федішові — парохів церкви св. Михаїла в
Йонкерсі, за відвідування Хворого в шпиталі і уділовання
Йому св. Тайн, за відправу Парастасу і Панахиди в
похоронному заведенні, за відправлення Служби Божої і
всіх похоронних відправ та супровід Покійного на місце
Вічного Спочинку.Дякуємо Всечеснішому о. Іванові Терлецькому, за
відвідування Хворого через довший час вдома і
уділовання Йому св. Тайн.Особливо дякуємо пані докторові Сохан за відвідини
нас в тяжкому смутку, за вислови співчуття, за поміч і
пораду.Дякуємо д-рові Романові Осінчуків, за довголітню
дбайливу опіку Хворим.Дякуємо д-рові Олександрів Соханові, за скору лікарську
поміч Хворому вдома, за відвідування Його по кілька
разів денно та за щирі слова потіхи.Дякуємо д-рові Василеві Кіналеві, за дбайливе
пклування Хворим в шпиталі, за відвідини і поміч
Хворому серед дня і ночі.Дякуємо п-ву Михайлові і Михайлинні Клобан, за
сталу допомогу і часті відвідини Хворого вдома.Дякуємо д-рові Олександрів Соханові, за участь у
Панахиді з церковним хором, а Хористам дякуємо, за те,
що поспішили на заклид диригента та прибули на
Панахиду і звеличали її своїм співом.Дякуємо п. Григорові Яречмчуків, за привезення
прапору до похоронного заведення і участь в Панахиді з
прапором.Дякуємо д-рові Іванові Козакові, за прощальну
промову виголошену в похоронному заведенні прощальні
Покійного від Комбантантів, Друзів, Приятелів та бувших
Учні і від Родини.Дякуємо п. Степанові Шурові, за прощальне слово-
згадку, виголошене в похоронному заведенні про життя
Покійного.Дякуємо п. Миколі Сидорові, за прощальне слово від
Громади Йонкерсу під час трини.П. Р. Данилюкові дякуємо за те, що зайнявся збіркою
на видавничий фонд „Червона Калина”.Дякуємо п-ву С. Шур, Данилюкам, Костівим,
Вовчукам, Мурашукам, за всю їхню допомогу.Дякуємо сердечно Родині, Приятелям,
Односельцям і Знайомим, за вислови співчуття
особисто, телефоном чи листово, дякуємо за квіти,
пожертви на Служби Божі, „Патріарший Фонд” і В-во
„Червона Калина”.Дякуємо Всім, хто віддав останню прислугу
Покійному в похоронному заведенні, дякуємо за молитви,
участь в Панахиді, похоронах і трині після похорону.Дякуємо Управі Українського Народного Дому, за
переведення трини.Дякуємо похоронному заведенні Йосифа
Сіковського за вірне переведення похорону.Молімося, щоб Всевишній нагородив всіх Вас
щедрим ласками.

Дружина — АННА

Дочка — ОЛЕКСАНДРА КРУМШИН

з мужем МИКОЛОЮ

і дочками: ЛЮБЦЕЮ І СОНЕЮ.

В пам'ять Покійного, на „Патріарший Фонд” зложили:
по 20.00 дол. — п-во І. С. Ориняки, Ньюарк, Н. Дж.;
по 15.00 дол. — п-во С. П. Левицькі, Торонто, Канада, п-во
О. і А. Пришляки, Гартфорд, Конн; проф. С. Дем-
чишин, Нью Йорк;
по 10.00 дол. — п-во Я. і О. Городенькі, Нью Бронсвік, Н.
Дж., п-во Я. і О. Зозулі, Нью Йорк, п-во Б. і І. Куриси,
Бронкс, Н. Й.;
по 5.00 дол. — п-во М. і М. Сидори, Йонкерс, Н. Й., п-во
М. і К. Сулима, Нью Йорк.

Разом \$105.00

Всім Жертводавцям щиро дякуємо.

В п'яту річницю смерті

БЛ. П. д-ра Григора Дмитрова

замість квітів, складало 50.00 доларів

на Український Науковий Інститут

Гарвардського Університету.

Дружина МЕЛАНІЯ ДМИТРІВ

Ділимося сумною вісткою, що дня 20-го липня цього року,
по довгій і тяжкій недужі упокоївся в Бозі

БЛ. П.

АЛЕКСАНДЕР НАКОНЕЧНИЙ

бувший директор Повітового Союзу Кооператив в Боршевці.

В глибокому смутку: ДАРИЯ — дружина
МАРТА — дочкаДілимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що 16-го липня 1978 року, після важкої недуги,
відійшов у Вічність
мій Найдорожчий БРАТ

БЛ. П.

ІВАН К. ШОЛУХА

нар. 29-го березня 1915 р. у Кривовільці, Підляшшя.

ПОХОРОН відбудеться 19-го липня 1978 року на
цвинтарі Сунсет Меморіал Парк, Мішн., після Заупокійної
Літургії в церкві св. Михаїла, Мінеаполіс, Мішн.

Сумус: сестра — МАРІЯ

Літературний Конкурс для письменників

Організаційний Комітет Літературного Конкурсу для українських емігрантських письменників — конкурс, що його проголосила Бібліотека Пласти і Рідної Школи у Філадельфії з нагоди двадцятиріччя свого існування — повідомляє, що перша організаційна стадія підготовки конкурсу вже завершена. Чотири фундатори конкурсу — курін старших пластунок і курін пластунок-сеньйорів „Чортолохи“. Товариство „Рідна школа“ у Філадельфії та філадельфійська Пласти Станція склали вже задекларовані суми і фонди конкурсу вже здепоновані на окремому рахунок Української Школи у Філадельфії. Зрозуміння, моральна підтримка та щедрасть фундаторів виправдали, а навіть перевершили в дечому скромні сподівання організаторів. Завдяки цій щедрасті і підтримці Комітет розпоряджати більшою ніж було передбачено сумою і зможе запропонувати жюри зужити цю приблизно 30 відсоткову надвишку для встановлення додаткових нагород або для підвищення вже усталених трьох нагород, залежно від кількості і якості надісланих матеріалів. Повідомлення про Літературний Конкурс розіслано до українських часописів і журналів в Америці, Канаді, Німеччині, Франції, Австралії та Аргентині. Уже почали надходити перші посилки творів. Виследи Літературного конкурсу будуть проголошені на спеціальному вечорі, що відбудеться у Філадельфії дня 18-го листопада 1978 року у залі спортивного товариства „Трибул“. В програмі цього Літературного вечора буде читання нагороджених творів, роздача літературних нагород та ювілейна виставка книг Бібліотеки Пласти і Рідної Школи.

Успіх Конкурсу залежить тепер виключно від самих письменників, від якості і кількості надісланого матеріалу. Організатори конкурсу хотіли дати приклад українській громаді, як при відносно невеликому вкладі грошей, при добрій волі і праці кількох осіб, поодинокі українські установи могли б кожного року фундувати літературні конкурси, щоб стимулювати та заохочувати до творчості українських письменників. Якщо у щорічному конкурсі Бібліотеки Пласти і Рідної школи візьме участь широке коло українських емігрантських авторів, якщо жюри з-поміж надісланих матеріалів зможе вибрати на серйозний критичний розгляд бодай десяток доброякісних творів безсумнівної літературної вартості — то це буде не лиш успіхом щорічного конкурсу, не лиш виправданням для оптимізму організаторів, але і поштовхом та заохотою до подібних конкурсів у майбутньому.

Закликаємо українських письменників не зволікати із присилкою своїх творів та просимо точно притримувати визначені умовин конкурсу. Пригадаємо ще раз: Літературний конкурс, що його влаштує Бібліотека Пласти і Рідної Школи у Філадельфії, відкритий для всіх українських емігрантських авторів. Це конкурс на коротке оповідання або новелу із сучасного життя. Три проголошені нагороди (Перша — двісті доларів, друга — сто п'ятдесят доларів, третя — сто доларів) можуть бути підвищені на 30 відсотків, або доповнені іншими, як це внясе вище. В склад журі входять визначні літературознавці: Іван Коровицький, Григорій Костюк та Юрій Лаврінченко. Твори мають бути нові, досі не друковані. Тематика до-

Україну Року

Багато разів на сторінках нашої преси ми читали про дуже оригінальну і гарну новозбудовану українську католицьку церкву св. Йосифа в Чикаго. Власне, зазвичай великим організаційним здібностям о. парох Йосифа Шарога, який докладав багато труду і полив гідної витривалості, зорганізовано будову цієї церкви. А найголовніше, що Будівельний Комітет та всі парафіяни на чолі зі своїм душпастирем о. Шарим неохотно вірили, що величавий храм мусить бути воздвигнутий на Славу Божу. І в травні 1977 року відбулося надзвичайно урочисте посвячення новозбудованого храму, про що було багато написано в часописах і журналах. Я лиш додаю, що храм виглядає величаво і могутньо, та спонукає кожного відвідувача пригадуватися над символікою тієї небуденної Свя-ти.

У парафії св. Йосифа вже від 1969 року в серпні кожнорічно відбувається великий фестиваль, під час якого урочисто проводиться бенкет для вшанування заслуженої особи, яка вклала багато праці на користь і розвиток

вільна, призначена для дослого випадку, телефону: „прийди і бери“. І ми прийшли і взяли і передали це все почитане, посортване до користування Українського Наукового Інституту при Гарвардському Університеті в Кембріджі. Годиється при тому подати дещо із життєпису покійного Онуфрія Мармелюка, який став посмертно великим жертводавцем. Він народився в селі Видинів, Снятинського повіту 1895 року. До Канади приїхав ще перше Першою світовою війною. Перебував спочатку у Велланд та Гемілтон, провінції Онтаріо. До Детройту переїхав мабуть в роках 1920-их і жив тут аж до своєї смерті. Займався театраль-

добра українських жіночих організацій та для всієї нашої спільноти. Пані Лідію Бурачинську буде урочисто відзначено і вибрано як „Україну Року“.

Для улаштування цього бенкету створено при парафії св. Йосифа Громадський Комітет, в склад якого входять представники українських організацій.

Бенкет відбудеться 19-го серпня 1978 р. з гарною мистецькою програмою в церковній залі парафії св. Йосифа в Чикаго.

Імпреза почнеться Благодарною Службою Бо-жою о год. 6-й вечора.

М. Юзефович

БУВАЮТЬ ДИВА НА ЗЕМЛІ

Закінчення зі стор. 2-ої

і випитував за книжками, чи хотів не має на продаж. І дивним стає, що він не на-трапив на цей великий збір книжок. Але ж бо є ще дещо пер багато колекціонерів в Детройті й їм ця маленька хатина і її власник Онуфрій Мармелюк були невідомі. А то напевно Гарвард не мав би того щастя — одержати такий гарний подарок.

Шойно треба було такого малого випадку, телефону: „прийди і бери“. І ми прийшли і взяли і передали це все почитане, посортване до користування Українського Наукового Інституту при Гарвардському Університеті в Кембріджі.

Годиється при тому подати дещо із життєпису покійного Онуфрія Мармелюка, який став посмертно великим жертводавцем. Він народився в селі Видинів, Снятинського повіту 1895 року. До Канади приїхав ще перше Першою світовою війною. Перебував спочатку у Велланд та Гемілтон, провінції Онтаріо. До Детройту переїхав мабуть в роках 1920-их і жив тут аж до своєї смерті. Займався театраль-

рий Мармелюк відійшов від активного життя; фактичної причини ми не можемо знайти в тих документах. Останніх понад двадцять років він не брав участі в громадському житті. Не уцаував на ніякі українські імпрези, не жив з ніким, забутий всіми. А десять останніх років, від часу смерті його дружини, зовсім осамітнений, провадив життя анахорета, як би по-карантинному, приречений бути самим. Дружини не було між живими, а син проживав окремо, не цікавився батьком. Без надій,

без ніяких цілей в майбутнє, без таких, які мажором на-ростали в молодих роках і вулканом викидалися в творчій течії його сценічної роботи, відійшов осамітнений на другий світ, але мож-на запевнити, що тепер па-мятка по ньому буде вічною, бо без нього не було б такого надбання.

А щастя в тій нещасливій спосіб людського життя таки усміхнулося для Українського Гарварду. Могло бути інакше, могло це добро згоріти, могло розба-зирити приватні люди, могла книгозбірня піти на макулатуру, як багато дорогих речей вже пішло, але ж бо і на сміття могли вивести на пропаше смітники. Тому ще раз можна зовсім спокійно повторити: бувають дива на цьому світі і в наших часах. Майже тисячу п'ят-сот назв здобув Україн-ський Гарвард таким див-ним збігом обставин.

Микола Понеділок
Рятуйте мою
ДУШУ
ПОВІСТЬ
Обидва ілюстрації
ЕДВАРДА КОЗКА-ЕКО
Сторінки 503 Ціна 8:00 дол.
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Мешканці стеїту Нью Джерсі 30-60% знижки з 5% стандартного податку.

Ваша книжка шукає Вас
КОБЗАР — Повна збірка поезій Тараса Шевченка
під ред. Василя Сімоновича. Вид. КУК — Кана-
да \$12.00
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — Микола Аркас 10.00
ГЕОГРАФІЯ УКРАЇНИ — Проф. М. Дольниць-
кий 2.50
ІСТОРІЯ УКР. ЛІТЕРАТУРИ — 3 томи — Вол.
Радичевич 9.00
УКРАЇНСЬКІ КУПЦІ І ПРОМИСЛОВЦІ В За-
хідній Україні в рр. 1920-1945. Інж. Вол. Нес-
торович 15.00
УКРАЇНЦІ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ ГУБЕРНІЇ — Вол.
Кубишкін \$10.00
ЛВІВСЬКА БРАТІЯ — Є. Загачевський 5.00
УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО в віпрі Другої світ. вій-
ни — Зенов Зелений 5.00
ПАЛКОМО КРОВ'Я — Микола М. Палій 3.00
ОКАЯНІ РОКИ — Григорій Костюк 6.00
З НОВОГІВЕНСЬКИХ ВРАЖЕНЬ — Дмитро
Чуб 3.50
СВІТАН — Лариса Мурович 2.50
ПІОНЕРИ СВЯТОЇ ЗЕМЛІ — Лариса Мурович 2.50
МЕЧАРЯ — Іван Білик 10.00

Масо багато інших книжок, зокрема великий вибір дитя-
чої літератури. Каталог і наш Бюлетень висилаємо без-
платно. Пересилку книжок оплачуємо самі. Книгарям
25-30 проц. опусту. Замовлення враз з належністю слати на
адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 Bernice, Warren, Mich. 48091, U.S.A.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА...

(Закінчення зі стр. 1-ої)

вого Папу. Нового голову Вселенської Католицької Церкви вибратимуть тіль-
ки ті кардинали, які ще не
переступили 80-го року
життя, а їх тепер є 116.
Чотирнадцять теперішніх
кардиналів, між ними Бла-
женний Патріарх Йосиф
Сліпий, мають вже понад 80
років і тому не братимуть
участі у виборі нового Па-
пи.

Покійний Папа Павло
VI, Джованні Баттіста Мо-
нтіні, народився 26-го ве-
ресня 1897-го року в містеч-
ку Кондесіо в північній Іта-
лії. Його батько був адво-
катом і журналістом. Май-
бутній Папа, після закінчен-
ня університету та теоло-
гії, був висвячений на свя-
щенника в 1920-му році. Три
роки пізніше він став сек-
ретарем Папського Нунція
у Польщі, де протягом ко-
роткого часу вивчив поль-
ську мову. Між іншим, Па-
па Павло, крім італійської,
володів також латинською,
французькою, німецькою,
єспанською, португальсь-
кою та англійською мова-
ми.

Повертаючись до вати-
кану в кінці 1923-го року, о.
Джованні Баттіста Монті-
ні в скорому часі був при-
значений до секретаріату
стану, в якому працював
майже три десятиріччя. У
1954-му році він став ар-
хiepіскопом Мілану, а в
1958-му році кардиналом.
Після смерті Папи Івана
XXIII в 1963-му році його
обрано Папою VI і він прийняв
ім'я: Павло VI.

Папа Павло VI ввійде в
історію як Вселенський Ар-
хiepірей, за понтифікату яко-
го наступили великі зміни у
самій Католицькій Церк-
ві і у відношенні цієї Церк-
ви до інших християнських
і нехристиянських Церков,
як також наступили важли-
ві зміни у становищі Вати-
кану до різних соціальних
та політичних світових пи-
тань, хоча сам Папа Павло
до кінця життя фактично
залишився консерватистом,
зокрема щодо догм
Католицької Церкви. Він,
продовжуючи діяльність
Папи Івана, зробив ду-
же багато в справі екуме-
нізму з іншими християнсь-
кими Церквами, з кінцевою
метою поєднання їх, зокре-
ма з Православною та Ан-
гліканською Церквами. За
його понтифікату навізано
контакти з іншими релі-
гіями: мусульманською, жи-
дівською, буддистською і т.
д., переведено реформи ш-
то до структури і діяльності
Колегії Кардиналів, введе-
но нові національні мови у
св. Літургію, замість дото-
гочасної латинської мови.
Папа Павло VI був першим,
що прийняв на аудієнціях
лідерів комуністичних дер-
жав, між ними в 1967-му
році тодішнього „президе-
нта“ СРСР Леоніда Бреж-
нєва. СРСР і СРСР — це
політичний союз, який
Павло в 1965 р. підписав
первоверхарха цієї Церкви, мит-
рополіта-ісповідника Йо-
сифа Сліпого, до сану кар-
динала.

Політика Папи Павла
відносно комуністичного
блоку стала однією з при-
чин, чому Ватикан і досі
відмовляється проголосити
Патріархат для Помісної
Української Католицької
Церкви, хоча власне Папа
Павло в 1965 р. підписав
первоверхарха цієї Церкви, мит-
рополіта-ісповідника Йо-
сифа Сліпого, до сану кар-
динала.

У березні цього року Па-
па Павло переслав Блажен-
нішому Патріарху Йосифу
Фові побажання в день іме-
нини такого змісту: „Із шас-
ливої нагоди дня Ваших
іменин висилаємо Вам із
відносно невеликою добро-
зичливістю наші побажання, під-
носячи нашу молитву Ва-
шому небесному Покрови-
телеві, щоб зислав на Вашу
особу особливі ласки, а ми
Вам уділяємо із серця окре-
ме Апостольське благосло-
вення“.

Патріарх Йосиф подяку-
вав Папі за іменинні по-
бажання, а також за надхо-
дчим празником Воскре-
сення Христового переслав
Святішому Отцеві поба-
жання, на які Папа Павло
також відповів. Наскільки
відомо, це були останні ли-
стописні зв'язки між Папою
Павлом і Патріархом Йо-
сифом.

Як уже згадано, хоча за
понтифікату Папи Павла
VI наступили великі зміни,
то Папа фактично був кон-
серватистом. Він, напри-
клад, відкинув пропозиції
деяких католицьких теоло-
гів, щоб жінок можна було
висвячувати на священників,
як теж відмовився знести
примусовий celibat для
священників латинського об-
ряду. Рівнож Папа Павло
підтвердив дотогочасне
становище Католицької
Церкви щодо ступенів за-
ходів проти запліднення,
проголошуючи, що такі за-
ходи далі вважаються тяж-
ким гріхом.

Ще за його життя різні
коментатори, католицькі і
навіть атеїстичні, називали
Папу Павла „Папою млю-
ру“, бо він активно вкло-
пався у майже всі старан-
ня довести до припинення
воєнних дій в Індокитаї, на
Близькому Сході чи на ін-
ших обшарах. Він рівнож
дуже часто виступав в обо-
роні тих людей, які нахо-
дилися під політичним, націо-
нальним чи іншим гнітом,
як теж в економічних злид-
нях. Ця його діяльність, як
також його виступи проти
тероризму, який пошир-
вався по цілому світі саме
в час його понтифікату, і зга-
дані зміни в Літургії та його
заслуги для екуменізму
здобули йому марку „про-
гресиста“, в час коли його
консервативний підхід до
питань догм Католицької
Церкви часто викликавав
невдоволення, а то й гостру
критику з боку більш помір-
кованих чи ліберальних ка-
толицьких теологів.

Папа Павло VI під час
свого 15-річного понтифі-
кату відвідав більше країн
світу, ніж котрийсьбудь із
його попередників, бо побу-
вав на 6-ох континентах,
будучи першим Папою від
1799-го року, який подо-
рожував поза межі Італії.
У жовтні 1965-го року, він,
наприклад, виступив з про-
мовою в Об'єднаних Наці-
ях в Нью Йорку, будучи та-
ким чином першим Папою,
який відвідав ЗСА.

Не зважаючи на кон-
серватизм самого Папи Па-
вло VI, коментатори підкрес-
люють, що власне за його
понтифікату Католицька
Церква фактично зробила
великі кроки в сторону усу-
снення.

Щодо вибору нового Па-
пи, то більшість коментато-
рів вважає, що конкляв кар-
диналів правдоподібно зно-
ву оберіє італійця, бо італі-
ці становлять найбільшу
національну групу серед
116-ох кардиналів, які упо-
новажено до голосування.
Італійських кардиналів є 27,
а наступною найбільшою
національною групою — це
американці, бо їх є 10. Ос-
татній неіталійський Папа
був Адріан, голландець за
національністю, якого ви-
брано в 1522-му році.

PLUMBERS

PLUMBERS & FORMEN
Needed Immediately

Job Location in Mid. & Va.
Highest Hourly Rate
Complete Fringe Benefits

Press Call
No. 1-800-331-1111

948-8950 (301)

James A. Fiedler, Inc.

26 W. Diamond Ave.

Greenbelt, Md. 20760

E.O.E.

REAL ESTATE

ХАТА НА ПРОДАЖ

Модерна, гарна хата, на гор-
ку, з гаражем, басейном, 2 ко-
мнатки, шоп, 1 акр землі, 5 хв.
під'їздом до метро —
\$ 58,000. (212) 626-4648

MARKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

3 1-го линия відкрито відділ з
нумізматикою, продасмо і ку-
пуємо різні монети.

Найкраще місце на прийня-
ття, бенкети, італійські, хрести-
ни, товариські зустрічі, по-
мишки і на всі нагоди

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Tel. (201) 528-9500, в укр-
їнській мові 201-528-1806

• Власник українськ. та під
українським зарплатом.

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
11-го СЕРПНЯ 1978 р.

Ньюарк-Ірвінгтон, Н. Дж. —
Місячні збори Т-ва Запор. Січ
371 Відд., о год. 7-й веч., в залі
УНДому в Ірвінгтоні.
Присядьте чл. ввірняти
загальні вкладки. — Стефанія
Стефан, гол. Вол. Шпирка,
заст. гол. Леся Назарук, кас.
Ю. Баранюк, фін. секр.

НЕДІЛЯ,
13-го СЕРПНЯ 1978 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори
С-ва Пресв. Богородиці 36-й
Відд., о год. 1:30 по пол., в
кафетерії Школи св. Йосафата
при 940 Рідж Роуд Іст.
Присядьте чл. прибути та
вірняти вкладки. — Стелла
Говоська, Марія Ковальчук,
Параска Демянів.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори
Б-ва св. Йосафата 217-й Відд.,
о год. 1:30 по пол. в кафетерії
коло церкви св. Йосафата. На
порядок: роздача дивидендів,
звіт К. Комісії за перше
півріччя. Присядьте чл.
прибути. — К. Шевчук, прелс.
В. Величович, А. Васильєв, Д.
Маргаліч — К. Комісія, С.
Мартинюк, С. Васильєв, Т.
Кубарич, Д. Пристай — чл.
Управл.

HELP WANTED

MAINTENANCE

Couple for full time, live-in, garden apt
complex. Must be experienced in general
household, plumbing and electrical
repairs. Salary plus 3 1/2 rm apt.
Call (201) 641-6256
from 9 a.m. to 5 p.m.

REAL ESTATE

For sale in Kerhonkson, N.Y.

3 BEDROOM HOUSE

New appliances, 2 garages, swimming
pool, low taxes. Reduced: \$31,000.00.

Real bargain!

N. SURAWY — BROKER

(914) 626-3551

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, сталиню на
цивільних св. Андрія в Бавид
Бруку і св. Духа — відомі со-
лідна фірма

K. M. KARDOVICH

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (212) AP 7-2332

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ІЦІРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавид
Бруку і перенесенням тіл
ніжних останків з різних
країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬО ЙОРКУ

випустить з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ТА ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

присвячені 85-річчю „Свободи“

в днях 1, 2, 3 та 4-го вересня 1978 року

на кортах „СОЮЗІВКИ“

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ

АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1978

І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ „СОЮЗІВКИ“, „СВОБОДИ“

„УКРАЇНСЬКОГО ТІЖНЕВИКА“

І п-ті М. ЛУШНИК

в поодинокій грі: